

۲۰۱۶/۱۰/۱۳

پوهندوی آصف بهاند

لنډی او د لنډیو د ثبتولو ستونزه

اته ویشتمه برخه

لایق او د لنډیو بحث

۳

«د پښتو د فولکلوري شعرونو په لړ کې د لنډیو برخه واقعاً د ټول بشریت د فولکلوري شعرونو د عظیمې شتمنۍ یوه مهمه برخه ده.»

سلیمان لایق

په ربره نښه راته وکړه
پرون مې بل صوفي ته پورته کړل لاسونه

د لیونۍ حاجت پوره شو
په لاره ځي په کانو ولي زیارتونه

عمر عبث را باتدي تیر شو
لکه مڼه په اروپا کې خوسا شومه

د لنډیو په باب د لایق د څیړنو له یادو برخو نه علاوه چې په چاپي او بریښنايي برخو کې وړاندې شوي دي، کابل ته زما د ۲۰۱۵ کال د سفر په ترڅ کې، ما خپله مخامخ هم له لایق سره درې ځلې په اکاډیمۍ کې ولیدل او د لنډیو، شعر او ځینو نورو فرهنگي، سیاسي مسایلو په باب سره وغږیدو چې زه به یې دلته لنډیز وړاندې کړم: د ۲۰۱۶ کال د اپریل په دیارلسمه نیټه د افغانستان د علومو اکاډیمۍ ته د لایق لیدلو ته ورغلم. له یو عادي روغې نه وروسته مو، ډیرې عادي خبرې پیل کړې. درې ساعته سره ناست او وغږیدو.

لومړنی بحث مو په لنډیو باندې پیل کړ. څنگه چې ما د لنډیو د مقالو په ترڅ کې اشاره ور ته کړې ده، په لنډیو باندې لایق لا له پخوا نه ډیر ارزښتمن کار پیل کړی و چې گڼې مقالې یې په بیلابیلو خپرونو کې خپرې شوي دي، ځکه مې د لنډیو په باب د بحث په پیل کې، د لنډیو په باب د خپلو کړو کارونو په باب مفصلي خبرې ور ته وکړې.

وروسته له هغه نه مې له ده پوښتنه وکړه چې تاسو د لنډیو په باب په دې وروستیو کې څه کړي دي؟ لایق پرته له دې چې د لنډیو په باب د خپلو تیرو کارونو یادونه وکړي، په اکاډیمۍ کې یې د فولکلور او په خاصه توگه د لنډیو په باب خبرې وکړې، خو د فولکلور د خوندي کولو، او په ځانگړې توگه د لنډیو د خوندي توب په برخه کې ډیر نا راضه ښکارېده او ویل یې چې:

د لته په اکاډیمۍ کې څوک کار نه کوي، ما (لایق) د اکاډیمۍ په رییس و منله چې د فلکلور، په ځانگړې ډول د لنډیو د را ټولولو له پاره ځانگړې بودجه برابرې کړي دا کار هم وشو، خو عملي کار ته په بیلابیلو پلمو چا زړه نه کړ. ده د خپلو خبرو په ترڅ کې په ټینگار سره و ویل چې لنډی د شخص مال نه ده. که لنډی د شخص په نامه ثبت شي، لنډی مسخه کيږي او دا کار پخوا هم شوی، په امریکا کې چا کومه ټولگه چاپ کړې او لایق دې ستونزې پورې اړوند کوم لیک هم ورلیږلی دی.

د لنډیو د را ټولولو له پاره د لایق طرحه داسې وه:

کلیو ته دې لار شي، چاپ کړې فورمې دي ور سره وي له عامو خلکو(ډم، بزگر، شپون، ترگان، کلکار، خان، ملک او...) نه دې لنډی واورې او داسې دې ثبت کړي چې د لنډی د ویونکي او لنډی د ثبتونکي شهرت دې په ځانگړې فورمه کې درج کړای شي.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

کله می چې د ده د یادې نظر وړ فورمی پوښتنه ور نه وکړه، دا بیلگه یې په لاس راکړه:

د فوکلور د ثبت فورمه

د ژانر د ثبت ځای

د آرشیف نومره:

نېټه:

د فوکلوریکو معلوماتو د ورکولوونکي پېژندنه informant			د فوکلور ټولولوونکي پېژندنه surveyor	
نوم او تخلص	نوم	کلی	نوم	
دنده او ځای:	د پلار نوم	جنس	د پلار نوم	
اصلي ځای:	قبیله / خېل	عمر	قبیله / خېل	
داریکو شمېره:	ولایت	د سواد کچه	ولایت	
ژانر:	ولسوالي	داریکو شمېره	ولسوالي	

د ژانر ثبت:

یادښت: که د نوم ژانر (ملی، منلی، اصطلاح او نور) په اړه کومه ځانگړې کښه وي، لطفاً په فورم کې یې ولیکن.

وروسته له هغه یې چې د دې فورمی په باب څرگندونې وکړې، بیا یې دا هم را ته و ویل چې دا خلک د کار نه دي، دوی کار نه کوي، او دا کار باید وشي، ځکه چې مورن په فولکلور کې خپل اصیل تاریخ پیدا کولای شو، د فولکلور د مطالعې او پېژندنې له لارې مورن خپله ټولنه په هر اړخیز ډول پېژندلای شو.

بیا یې د خپلو نا چاپ شعرونو په باب د بحث وړ پرانست. د میز پر سر یې د چاپ له پاره یوه برابره کړې ټولگه پرته وه. دا ټولگه «د مریانو سرود» نومیده. د مریانو سرود د لایق د نا چاپو قصیدو او یو شمیر نا چاپو آزادو شعرونو ټولگه ده. او په همدې ورځ (د ۲۰۱۵ کال د اپریل دیارلسمه) یې په خپل غږ کې په عالی شاعرانه انداز او شور سره ما ته څو قصیدې په داسې غږ واورولې چې دی پوهیده چې زه یې د زړه په غوږونو اورم. د دې ټولگې (د مریانو سرود) د یوه آزاد شعر سرلیک یې د ټولگې له پاره د نامه په ډول غوره کړی دی او په خپل غږ کې یې ما ته داسې واوراوه چې ته به ویل لایق خپله مریی دی او خپل غږ اوچتوي.

دا یې هم را ته و ویل چې د مریانو سرود له چاپ نه وروسته د دري شعرونو یوه ټولگه چې «عقاب گم شده» نومیږي د چاپ له پاره چمتو کوي. البته چې سپانسور نه لري او دی خپله یې په خپل مصرف چاپوي. په پای کې یې په یوه ځوانه انرژي او جدیت سره را ته و ویل:

د پاڼو شمېره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

اوس په خانه ټکاني باندې لگيا يم. زما د عمر څومره برخه چې پاتې ده، غواړم هغه د خپلو پاتې کارونو په تر سره کولو ولگوم، خپل تر سره شوي کارونه سره منظم او چاپ کړم، په ککره کې پاتې پلانونه بايد ژر تر ژره تر سره کړم. له لايق سره په دې ليدنه کې زه پوه شوم چې دى د افغاني ټولني د سره اور په بټۍ کې له شپيتو کالونو نه زيات وخت تير کړى او سم دم پوخ شوى او په دې بڼه پوه شوم چې په هغه اور کې چې دى پوخ شوى دى، ما ته يې ايله اوس يو نيم ډرلمه تاو را رسيدلى دى.

مازديگر مهال کله چې له دفتره د کور پر لوري روانيده، د اکاډيمۍ (شا بيو جان ودانۍ) په انگر کې مو څو يادگاري عکسونه هم واخستل، بيا د ده د اکاډيمۍ موټر په سورلى د مکرويانو پر لور رهي شوو. د کابل ښار د واټونو په اړخونو کې چې له مازي جگ ځاى (ديوال، پايه، ونه، او...) و، د لوبو او وړو ټوپکيانو عکسونه په بيلابيلو سايزونو لگول شوي وو. لايق زما د مخ کتاب په ليدلو پوه شو چې زه د عکسونو په ليدلو څومره خوا بدى يم او څومره رنځيرم، نو را غبرگه يې کړه:

بھاند صاحب مشران خو يې لا څه کوي، آن د محلي اشرارو عکسونه يې هم را ځړولي دي. له لايق سره زما د ليدني تقريباً يو نيم کال واوښت، په دې موده کې ښايي ده د لنډيو په باب خپلي نورې تازه څيړني خپرې کړي وي چې ما نه دي ليدلي او يا ښايي پخوا يې هم څه خپاره کړي وي چې زما له نظره نه دي تير شوي چې ما دلته په دې څيړنه کې ياد کړي وای.

که د لنډيو په باب د لايق کوم بحث يا کومه چاپ شوي مقاله له ما نه پاتې وي، زه دا خپل قصور گنم، او وایم چې که په راتلونکې کې د لنډيو په باب د ده نوې څيړني ما تر لاسه کړي، خامخا به يې يادونه وکړم او يو څه به پرې وليکم.

د دې برخې د پای له پاره دا څو نوي او زړې لنډۍ:

د غرونو غاړې پسي گورئ
رامداد د تينټې سړى نه دى مړ به وينه

وار د رامداد د پگړۍ تير شو
نورموندان دي پگړۍ نه په سروينه

مسکال دي شته، درک دي نه شته
په کار مي نه دي بي ديدنه مسکالونه

عمر عيټ را باتدي تير شو
لکه مينه په اروپا کې خوسا شومه

د ليونۍ حاجت پوره شو
په لاره ځي په کانو ولي زيارتونه

د نجونو مشره يې واده کړه
اوس به په سرو منگولو څوک دريا وهينه

په ږيره نينه راته کيړده
پرون مي بل صوفي ته پورته کړل لاسونه

قصابه تير به دي مات شي
زما هډوکي بيلتانه وچ کړي دينه

د کلي دوه پنځوس کوڅې دي
جانانه ستا ديدن ته چيري ودريرمه

د ربابو به دي ځونډى شم
له ملايانو نه مي پټ ساته مينه

د اته ويشتمې برخې پای

د پاڼو شميره: له 3 تر 3